

mæssige Undersøgelse samt af de Oplysninger, som de har modtaget om de tekniske Vurderinger, mener at kunne godkende Værdiansættelsen af Selskabets Ejendomme, Maskiner og Inventar. Skønt Afskrivningerne saaledes rent regnskabsmæssigt kan synes normale, er det dog Udvalgets Mening, at der gennem større Afskrivninger burde have været taget mere Hensyn til Anlæggenes Indtjeningsevne over et længere Tidsrum med skiftende Konjunkturer.

I det anførte har Udvalget givet en Fremstilling af visse Hovedpunkter vedrørende Selskabets Udvikling i de forløbne 10—12 Aar, og man skal som Afslutning paa dette Afsnit udtale følgende:

Ledelsen har sat alt ind paa at være i Spidsen for Udviklingen paa Dieselmotorbygningens Omraade. Man har været klar over, at denne Fabrikation var risikabel, afhængig som den er af Skibsfarten og dermed af Verdenskonjunkturerne. Man har derfor i de senere Aar anset det for hensigtsmæssigt at forsøge at skabe sig en bredere Fabrikationsbasis og er gaaet ind for Fabrikationen af Baad- og Lokomotivmotorer i stor Stil.

De sidste store Udvidelser af Anlægene til Skibsdieselmotorbygning, som er foretaget, er, som paavist, til Dels kommet for sent, og Fabrikationen af Baad- og Lokomotivmotorer har ikke været saa velforberedt, som den burde have været. Ved disse Foranstaltninger er anvendt meget store Beløb paa en u hensigtsmæssig Maade, og man har været klar over, at hele Selskabets Ekspansionspolitik var vovelig, men man har villet møde Krisen „med en Offensiv“, som det er udtrykt overfor Udvalget. Denne Politik maatte blive skæbnesvanger, naar den ikke var baseret paa en finacial Konsolidering af Virksomheden gennem Henlæggelser og Oparbejdelse af likvide Reserver, der svarede til Risikoen, og som kunde gøre det muligt at møde de Vanskeligheder, man vilde komme ud for, hvis Dristigheden og Optimismen skulde vise sig ikke at være berettiget, saaledes som Udviklingen har vist, at den ikke var. Men en saadan Konsolidering har ikke fundet Sted. Udvidelserne er kun delvis vokset frem gennem Anvendelse af Virksomhedens indtjente Midler, men særlig ved stadig Udvidelse af Aktiekapitalen og Optagelse af Laan. Den ny tilkommende Kapital har naturligvis krævet Forrentning og herved gjort det vanskeligere at gennemføre en Konsolideringspolitik, end hvis Udvidelserne var blevet gennemført paa Grundlag af Kapitalopsamling indenfor Selskabet. En Konsolideringspolitik vilde have lagt en Dæmper paa Udvidelserne, og Resultaterne viser ubetinget, at dette vilde have været sundere.

Naar Selskabet allerede ved Udløbet af det første Regnskabsaar, der viser regnskabsmæssigt Underskud, er kommet i Vanskeligheder, er dette i sig selv Bevis for en manglende Konsolidering, og det er ikke nogen fyldestgørende Forklaring af Vanskelighederne blot at henvise til de daarlige Tider, thi det afgørende er, at man slet ikke har rustet sig mod disse gennem passende Forsigtighed, men tværtimod har kastet sig ud i Risikoen i Haab om, at man nok kom igennem Vanskelighederne.

Spørgsmaalet om Muligheden for at føre Selskabet uændret videre.

Ved Udvalgets Undersøgelse af dette Spørgsmaal har man i første Række maattet søge Klarhed over, hvorvidt Selskabet kunde fortsætte paa normal Maade gennem Fremskaffelse af ny Kapital. Den foran ommeldte Henvendelse til Staten om Opnaaelsen af et Laan paa 3 Mill. Kr. forudsætter, at Ledelsen har haft Tro paa, at Selskabets Vanskeligheder kun var af mere forbigaende Natur — Andragendet indeholder ej heller noget om, at Forholdene indenfor Selskabet var af saa alvorlig Art, som det nu viser sig —